

Båltale. 23. juni 2017

Må jeg bé om jeres opmærksomhed nogle få minutter. Dejligt at se så mange til stede og vi alligevel blev et pænt antal til golf og spisning.

Til jer der måske ikke kender mig - Knud Brøchner – næstformand i GGK – blev valgt til bestyrelsen for en 1-årig periode.

I mit korte virke - fået den klare fornemmelse - at der skal knokles af både ansatte og frivillige for at holde klubben oven vande – der gøres et kæmpe arbejde - men klubben har potentiale til, at hvis vi formår at kaste flere ressourcer ind – er der plads til et løft og en udvikling, som måske endda vil være påkrævet for klubbens fremtidige eksistensberettigelse.

Derfor skal min tale være en hyldest til ansatte og frivillige i GGK.

Nå, - men lige nu er vi her, lidt gemt væk – og til en side fra Give Golfklubs smukke - grønne og velholdte golfbane – hvor der er tradition for at på denne aften at fejre skt. Hans, med lidt golf – god mad – bålet tændes, vi synger midsommervisen og får en enkelt bajer eller 2.

Hyggen breder sig, og vi får den dejlige fornemmelse af, at ja ”vi elsker vort land” og fællesskabet med de mange muligheder.

Midsommer er heldigvis i dag en lidt anden tradition og historie end henrettelsesbålet - der blev anvendt, når dømte troldfolk skulle af med livet, hvor vi heldigvis ikke kan høre skrigene fra de kvinder og troldmagere der virkelig blev brændt af.

Men vi har bevaret en Gammel nordisk tradition, hvor folket samledes for med afbrænding af bålet og heksen at skræmme onde ånder væk - disse onde ånder - blev om ikke andet jaget – ikke altid ad helvede til - så dog ad Bloksbjerg til.

Jeg kan bedre lide det Holger Drachmann skriver i midsommervisen:

Vi elsker vort land - men ved midsommer mest – når der af blomster er flest.

Smukke ord – det forbinder jeg med at fejre midsommer og skt. Hans.

Skolerne har lukket, glade studenter med højrøstede viser i store vakkelvorne lastbiler, nu holder vi ferie og sommeren er over os – måske ikke lige særligt overvældende i aften – men så i hvert fald fra uge 27 til uge 32 - stol bare på det.

Næste år har Give Golfklub 25- års jubilæum og mange af klubbens trofaste medlemmer vil også kunne fejre jubilæum.

Vi vil i bestyrelsen begynde at forberede festlighederne som afholdes i dagene omkring den 22. maj 2018.

De skiftende bestyrelser kan være stolte af den støtte og opbakning, som mange frivillige og ansatte har ydet gennem årene. Det har ligget som den røde tråd, der også var med til at binde fællesskabet sammen.

De skal værdsættes,

Vi møder dem:

- i dagligdagen - hvor de nærmest ubemærket som en selvfølge – løser de mange små opgaver, som ikke ret mange tænker over. De er der med et smil, en nyplantet blomst, fugleklatter fjernes o.s.v.
- når banefolket indkalder til oprydning og forårsstart. En 40 – 50 personer stiller op.
- i begynderudvalget, hvor hele golfkarrieren starter – et mentorkorps - den lukkede gruppe +36.
- i juniorudvalget, microleg fra 5 år – et sammentømret team af ledere og frivillige som gør det spændende udfordrende.
- ældregolf – par 3-banen
- i klubber i klubben, vi ringer og kalder – de kommer og hjælper
- i sekretariat, klubbens ansigt og image – en træner der til stadighed skal være samlende, støttende, optimere og udvikle, en cafe der hele tiden er udfordret af økonomien.
- greenkeeperne – som på flotteste vis holder banen i perfekt stand, som ikke er set længe. Uanset vejret – de er der, har glæden i morgenskumringen, stilheden, naturen vågner, dyrene skimtes, solen, osv. – det må være lease for sjælen.
- mange andre ikke nævnte samt vore trofaste sponsorer og baneejeren.

Det kan være svært at forstå, hvor mange ressourcer der skal bruges, for og hvordan man får alle disse ting til at smelte sammen – det sker bare - hvor nogen tager det som en selvfølge.

Jeg tror de i højere grad - end bestyrelsen er klar over - i nuet, - med deres impati, interesse og erfaring mange gange ”redder røven” på klubbens image. Det skal vi i bestyrelsen forstå at acceptere og værdsætte.

De gør et kæmpe arbejde og får klubben til at fungere – men det vil fortsat være vilkårene for klubbens fremtid.

Nu må det vist være på tide – at vi tænder bålet – men inden, syntes jeg vi skal udbringe et stort leve for de ansatte, de mange frivillige og GGK.

Knud Brøchner